

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3CoCsp/41/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119204031
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Šofranková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8119204031.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Šofrankovej a z členov senátu JUDr. Mariany Muránskej a JUDr. Martina Barana, v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, so sídlom Mýtna 48, 811 07 Bratislava, IČO: 37 927 795 proti žalovanému: T. Y.Í., B.. XX.XX.XXXX, X. W. XXXX/X, XXX XX L., o zaplatenie 2.870,96 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 06.07.2021 č. k. 13Csp/50/2019-62 v spojení s opravným uznesením zo dňa 20.08.2021 č.k. 13Csp/50/2019-85 jednohlasne takto

rozhodol:

I. Pripúšťa späťvzatie žaloby v časti istiny vo výške 755,05 eur s príslušenstvom, v uvedenej časti rozsudok zrušuje a konanie zastavuje.

II. Potvrdzuje rozsudok v spojení s opravným uznesením vo výroku II., okrem časti, v ktorej odvolací súd konanie vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby zastavil.

III. Náhradu trov odvolacieho konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 27.02.2019 sa právny predchodca žalobcu (Všeobecná úverová banka, a.s.) domáhal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu sumu 2.870,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne od 21.12.2019 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanou ako dlžníkom bola dňa 30.01.2009 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s., na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanej kreditnú kartu, ku ktorej viedol účet č. XXXXXXXXXXXX. Žalovanej bol poskytnutý úver s dohodnutým úrokom vo výške 18 %. Ku dňu vystavenia výpisu z kartového účtu mala žalovaná schválený úverový rámec vo výške 1.350 eur a bola povinná žalobcovi platiť štandardnú mesačnú splátku vo výške 45 eur. Žalovaná si nespĺnila svoje povinnosti vyplývajúce jej zo zmluvy, a to ani napriek viacerým výzvam. Pred odstúpením pohľadávky žalobcu na vymáhanie, žalobca vystavil ku dňu 19.01.2019 nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom ku dňu 31.12.2018 obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku s prihliadnutím na vykonané úhrady žalovanou s konečným zostatkom na úhradu vo výške 2.870,96 eur. Podľa toho žiadal, aby súd zaviazal žalovanú zaplatiť mu dlh z doposiaľ neuhradeného dlžného zostatku predstavujúci sumu vo výške 2.870,96 eur s príslušenstvom.

2. Okresný súd Prešov ako súd prvej inštancie (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol, cit.:

„I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 1.527 eur s prislúchajúcim úrokom z omeškania z a s t a v u j e.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. Náhradu trov konania stranám n e p r i z n á v a.“

3. Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa ust. čl. 3 ods. 2, čl. 5, § 132 ods. 1, 2, § 145 ods. 1, 2, § 146 ods. 1, § 149, § 153 ods. 1, § 215 ods. 1, 2, § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), § 273, § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 1 ods. 1, § 4 ods. 1, 4 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 40 ods. 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník,

4. Súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že v danom prípade ide v zmysle ust. § 290 CSP nepochybne o tzv. spotrebiteľský spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou. Podanej žalobe, ktorou je súd viazaný, vychádzajúc zo skutočností v nej uvedených, však vyhovieť nemožno. V návrhovom konaní je výlučne na žalobcovi a jeho zodpovednosti čoho, a na základe akých skutočností sa v súdnom konaní domáha. V zmysle ust. § 132 ods. 1 CSP musí žalobca v žalobe uviesť pravdivé a úplné opísanie rozhodujúcich skutočností, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok (povinnosť tvrdenia), teda vymedziť skutkové okolnosti, ktoré majú byť podkladom rozhodnutia, označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení (dôkazná povinnosť), a uviesť žalobný návrh. Podľa § 132 ods. 2 CSP opísanie rozhodujúcich skutočností nemožno nahradiť odkazom na označené dôkazy. Podľa § 150 ods. 1 CSP strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu. V sporovom konaní, ktoré je ovládané dispozičnou zásadou, platí, že súd je viazaný žalobou. Nárok uplatnený žalobou je charakterizovaný opísaním skutkových okolností, ktorými žalobca svoj nárok odôvodňuje, a skutkovým základom opísaným v žalobe v spojení so žalobným petitom je potom vymedzený základ nároku uplatneného žalobou, ktorý je predmetom konania. Rozsah nutných údajov, ktoré odôvodňujú uplatnený nárok čo do základu a výšky (bremeno tvrdenia), je pritom určovaný hypotézou právnej normy, ktorá sa má na daný právny vzťah resp. skutkový stav aplikovať. Žalobca si v tomto konaní podanou žalobou uplatnil voči žalovanému ako spotrebiteľovi v súvislosti s jeho vzťahom s jeho právnym predchodcom ako dodávateľom zaplatenie požadovanej sumy všeobecne bez presnej špecifikácie jej výpočtu len s poukazom na zmluvu o vydaní a používaní kreditnej karty a pripojené listiny, z ktorých pritom výpočet dlhu, najmä úrokov a oprávnenosť poplatkov nevyplýva. Ako dodávateľ tak procesne netvrdil a nepreukázal všetky také rozhodujúce skutočnosti, ktoré by konkrétne a komplexne skutkovo identifikovali a odôvodňovali uplatnený nárok voči žalovanému čo do základu a výšky, a umožňovali ho preskúmať, a preto považoval súd podanú žalobu v tejto časti za nedôvodnú. Súd mal za to, že žaloba má po formálnej stránke minimálne obsahové náležitosti. Ďalšie dopĺňanie rozhodujúcich skutočností neprichádzalo do úvahy, keďže podstatná zmena alebo doplnenie rozhodujúcich skutočností tvrdených v žalobe sa v spotrebiteľských veciach nepripúšťa (porovnaj § 294 v spojení s ust. § 140 ods. 2 CSP).

5. Dôvod uplatneného nároku musí byť v žalobe vymedzený dostatočne konkrétne, určite a nezameniteľne tak, aby bolo zrejmé, o čom a na základe akých skutočností má súd o nároku na zaplatenie uplatnenej sumy rozhodnúť. Uvedené má význam jednak z hľadiska prekážky litispendencie a res iudicata, ako aj v zmysle uplatnenia prejednávacieho princípu a zásady koncentrácie, a toho, aby sa žalovaný k predmetu konania vôbec mohol riadne vyjadriť. V návrhovom konaní je preto zrejmé, že je povinnosťou a zodpovednosťou žalobcu tvrdiť všetky také skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali. Súd nie je povinný a ani oprávnený vyhľadávať za žalobcu rozhodujúce skutočnosti, ktoré by jeho nárok odôvodňovali, a tieto len posudzuje. V prejednávanej veci mal žalobca bremeno tvrdenia, že so žalovaným bola uzavretá platná písomná zmluva o spotrebiteľskom úvere so záväzkom veriteľa poskytnúť žalovanému peňažné prostriedky, a záväzkom žalovaného poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť veriteľovi určité úroky a poplatky, a že mu veriteľ určité peňažné prostriedky aj reálne poskytol a žalovaný ich nevrátil, prípadne nezaplatil dohodnuté konkrétne špecifikované úroky a poplatky, kedy bol tento dlh, resp. jeho jednotlivé položky splatný, a že zmluva obsahuje všetky obligatórne obsahové náležitosti. Žalobca však všetky také skutočnosti, ktoré by konkrétne a komplexne skutkovo identifikovali a odôvodňovali uplatnený nárok voči žalovanému čo do základu a výšky v konaní riadne ani netvrdil. Žaloba, hoci má po formálnej stránke minimálne obsahové náležitosti, je len rámcová s tvrdením o údajnom dlhu bez uvedenia všetkých skutočností, ktoré by ho odôvodňovali.

6. O náhrade trov konania súd rozhodoval v zmysle ust. § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1, 2 CSP.

7. Proti výrokom II. a III. rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Uviedol, že súd prvej inštancie rozhodol v tomto spore v rozpore s o zásadou kontradiktórnosti konania a ust. § 282 CSP. Žalovaná v konaní pred súdom prvej inštancie vo svojom písomnom podaní zo dňa 16.11.2019 uviedla, že uplatnený nárok uznáva v plnom rozsahu a má záujem dlh splácať v splátkach vo výške 51 eur mesačne. Uplatnený nárok nijakým spôsobom nerozporovala, pravidelne vykonávala úhrady. Preto podaním zo dňa 22.05.2020 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 CSP pre prípad uznania nároku žalovanou. Nakoľko boli splnené podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, súd prvej inštancie mal na základe uznávacieho prejavu žalovanej o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa ust. § 282 CSP tak, ako to navrhol žalobca bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup súdu prvej inštancie bol v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 CSP. K účinkom procesného úkonu uznania nároku podporne žalobca poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Obo/38/2009 zo dňa 25.03.2010. Vzhľadom na to, že žalovaná zaplatila sumu vo výške 755,05 eur, žalobca čiastočným späťvzatím žaloby žiadal, aby odvolací súd konanie v tejto časti zastavil a vo zvyšnej časti žalobe vyhovel a vo veci vydal rozsudok pre uznanie nároku podľa ust. § 282 CSP.

8. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa ust. § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), v zmysle zásad ust. § 470 ods. 1, 2 CSP vzhľadom na včas podané odvolanie preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (§ 380 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli Krajského súdu v Prešove a na jeho webovej stránke najmenej 5 dní vopred a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností prijal správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje a vo vzťahu k odvolacím námietkam poukazuje na ust. § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

10. Na potvrdenie správnosti prvoinštančného rozhodnutia a k odvolacím námietkam odvolací súd uvádza nasledovné. Vo vzťahu k odvolacím námietkam žalobcu o rozhodnutí rozsudkom pre uznanie odvolací súd uvádza, že písomné podanie žalovanej zo dňa 26.11.2019, doručené súdu prvej inštancie dňa 27.11.2019 (č.l. 45), nemožno považovať za taký prejav vôle, ktorý by vyvolával právne účinky predpokladané v ust. § 282 CSP.

11. Uznanie dlhu je takým úkonom dlžníka, v dôsledku ktorého za stavu, že protistrana podala návrh na vyhlásenie rozsudku pre uznanie, súd neskúma odôvodnenosť, existenciu a rozsah žalobou uplatneného nároku, ale bez ďalšieho prezumuje, že takýto nárok existuje a je dôvodný v rozsahu, ako ho dlžník uznal, preto žalobe čo do uznaného dlhu vyhovie. Vzhľadom na závažnosť inštitútu, a to najmä za stavu, že ide o konanie s tzv. slabšou stranou, ako je to aj v predmetnom prípade, kedy má žalovaný postavenie spotrebiteľa, je potrebné dôsledne vyžadovať náležitosti uznávacieho právneho úkonu.

12. V konaní nebolo sporné, že zmluva zo dňa 30.01.2009, z ktorej žalobca odvodzuje svoj nárok uplatnený žalobou, má povahu spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V prípade spotrebiteľských sporov je súd povinný preskúmať spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je právnym základom uplatneného nároku z toho hľadiska, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či spĺňa obsahové požiadavky ustanovené zákonom o spotrebiteľských úveroch a pod. Priečilo by sa zásade spravodlivosti, ak by v konaní pasívni spotrebiteľia boli zvýhodňovaní voči spotrebiteľom, ktorí dlh pred súdom uznajú, a to častokrát len z obavy, že v opačnom prípade im nebude umožnené uhradiť dlh v splátkach, z dôvodu neinformovanosti, neznalosti svojich práv, pocitu bezmocnosti voči dodávateľovi, ktorý je v konaní právne zastúpený a pod.. V spotrebiteľských sporoch možno za relevantný považovať iba informovaný uznávací prejav vôle spotrebiteľa, t.j. taký, ku ktorému spotrebiteľ pristúpil až po tom, čo súd prvej inštancie vykonal poučenie podľa § 292 písm. b) CSP, teda vhodným spôsobom, nielen v rozsahu všeobecnej poučovacej povinnosti, no hlavne aj o „iných možnostiach obrany...“. V tomto

prípade však uznanie dlhu žalovanou datované ku dňu 26.11.2019, teda po tom, čo bola dňa 27.02.2019 žaloba doručená súdu, nebolo urobené za vyššie uvedenej podmienky podľa § 292 CSP.

13. S poukazom na túto skutočnosť, písomné podaniu žalovanej doručenému súdu prvej inštancie nemožno priznať právne účinky uznania dlhu v zmysle § 558 Občianskeho zákonníka.

14. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nepostupoval v rozpore s ust. § 282 CSP, keď vo veci nerozhodol rozsudkom pre uznanie. Svojím postupom súd plne rešpektoval a splnil povinnosť vyplývajúcu mu z právnej normy zameranej na ochranu spotrebiteľa.

15. Žalobca v odvolaní, vzhľadom na plnenie žalovanej po vyhlásení rozsudkom súdom prvej inštancie zobral žalobu späť, a to v časti konania o zaplatenie sumy 755,05 eur s príslušenstvom a žiadal, aby súd prvej inštancie v tejto časti konanie zastavil.

16. Žalovanej bolo podaním zo dňa 23.11.2021 oznámené, že žalobca vzal čiastočne žalobu späť. Zároveň bola vyzvaná, aby sa v lehote 10 dní od doručenia výzvy vyjadrila, či so späťvzatím žaloby súhlasí alebo nie. Bola poučená, že súd späťvzatie nepripustí, ak s tým účastník nesúhlasí. Ak späťvzatie pripustí, odvolací súd v tejto časti zruší rozhodnutie súdu prvého stupňa a konanie zastaví v zmysle § 370 CSP. K výzve, ktorá bola žalovanej doručená dňa 29.11.2021, sa nevyjadrila.

17. Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 CSP).

18. V zmysle citovanej právnej úpravy vzhľadom na dispozičný úkon žalobcu, ktorým žalobu v časti zaplatenia sumy 755,05 eur s príslušenstvom vzal späť a žalovaná so späťvzatím nevyslovil nesúhlas, pričom k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo síce už po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale pred tým, než rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvej inštancie v uvedenej časti a konanie v tejto časti v zmysle ust. § 370 CSP zastavil (I. výrok tohto rozsudku).

19. Z uvedených dôvodov, keďže súd prvej inštancie správne dospel k záveru, že zo žalobcom predložených tvrdení a dokladov nie je možné posúdiť oprávnenosť nároku, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením v napadnutej časti ako vecne správny, vrátane správneho výroku o trovách konania podľa ust. § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil (II. výrok tohto rozsudku).

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej v odvolacom konaní žiadne preukázateľne trovy konania nevznikli a neúspešný žalobca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania (III. výrok tohto rozsudku).

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).